

Říjen

V říjnu podzim přichází,
déšť nám kazí počasí.
Vítr pod čepice fouká,
kouř už z komínů se souká,
listí padá, barví zem,
zima je už za kopcem.
Ani se mi nechce ven,
už aby byl jarní den.

Lucie Huňková, 9. A

Dobrý den, zdravíme Vás v říjnovém čísle časopisu Rumor.
A co v něm můžete najít?

Poezii, důležitá data z kalendáře, ankety, rozhovory, slohové práce spolužáků. Řada z Vás také ráda čte, proto Vám rádi doporučíme díla, která se líbila některým z Vás. Můžete si také přečíst vždy jednu detektivku a vyzkoušet si, jací byste byli Sherlockové Holmesové. Máte v noci různé sny a nevíte, co znamenají? Jednotlivé symboly můžete nalézt zde. Poradíme Vám také, jak si lépe užít života, abyste nic nezmeškali. Ve škole se během měsíce uskuteční řada akcí, o kterých zde také naleznete informace. Pokud chodíte rádi do kina, divadla nebo na jiné kulturní akce, určitě si z naší nabídky kulturních akcí vyberete. Na závěr nesmí chybět ani něco na pobavení a potrápení Vašich mozkových závitů.

Doufám, že se Vám náš časopis bude i nadále líbit a vždy si z něj něco rádi přečtete.

Za redakci J. Tomešková

Co o říjnu říkají pranostiky?

Září víno vaří, říjen mačká hrozen.

Po teplém září zle se říjen tváří.

Čím déle vlaštovky u nás v říjnu prodlévají, tím déle pěkné a jasné dny potrvají.

Když křížový pavouk se v říjnu ukrývá a nevyhlédá, není daleko do sněhu.

Mlhy v říjnu – sněhy v zimě.

Důležitá data v kalendáři

28. 10. – Státní svátek – Den vzniku samostatného Československa.

Tímto dnem si připomínáme vznik samostatného československého státu. Byla to důležitá událost v dějinách Československa, přinesla po válečných letech načas klid a mír.

Simona Horáková, 8. A

Moje setkání se zvířetem Útěk ze ZOO

Byla jednou jedna zoologická zahrada a v ní v jednom výběhu bydlel poník, který se jmenoval Toník. Měl moc hodnou maminku a tatínka, měl je moc rád. A vždycky večer, když usinal, snil o tom, že jednoho dne se podívá, jaké to je za zdi jeho výběhu. Noc po noci, den po dni sprádal plány o tom, jak nepozorovaně utéct. Když konečně nastal ten den, zrovna to byla neděle, Toník své plány dokončil.

Jakmile do výběhu přišel Karlíček (ošetřovatel poníka) a dal poníkům ranní krmení, Toník se sunul podél zdi k brance, aby si ho náhodou Karlíček nevšiml. Ošetřovatel měl totiž ve zvyku, když nesl poníkům krmení, branku úplně nezavírat. Jen ji vždycky přivřel a právě toho Toník využil. Když přišel k brance, opatrně, pomaloučku, potichu drcnul do ní kopýtkem, naštěstí byla dobře namazaná, takže nevrzala. Jakmile se dostal za branku, už šlo všechno jako po másle. Výběh byl totiž blízko východu. Rychle vyběhl ven a uháněl po louce. „Dobře, Toníku, dobře,“ pochvaloval si. „Dobře jsi to vymyslel, už nejsi ochočený poník, teď jsi divoký mustang.“ Pohádky O mustangovi mu totiž říkávala maminka. Teď si teprve na ni a na tatínka vzpomněl, posmutněl, ale tu najednou uviděl motýla a smutek ho přešel. Pustil se plnou parou za ním. Mezitím ho už v zoo hledali. Nejvíc však jeho rodiče, kteří se o něj moc báli. Jak by taky ne, když ho měli tak rádi. Z lidí měl o něj největší strach Karlíček. Vydal by se ho hledat, jenže měl ještě službu, tak nemohl. Slíbil si však, že se hned po práci za ním vydá.

Brzy se setmělo a Toníkovi se začalo stýskat. Vzpomněl si, jak vždycky večer, když šel na kutě, mu dali rodiče pusku na dobrou noc, a pak mu zpívali ukolébavky. Také si vzpomněl na Karlíčka. Ten by určitě v době volna za ním a za ostatními hříbaty přišel. Povídal by nám veselé příběhy a my bychom se jim mohli smát. Teprve teď si Toník uvědomil, jak moc má svůj domov rád. Jenže co teď může dělat? Za tím motýlem utekl hluboko do lesa a ten mu stejně uletěl. Toník si to nechtěl přiznat, ale bylo to tak. Ztratil se! Začal plakat, potůčky slz mu stékaly po srsti. Jakmile Karlíčkoví skončila služba, vydal se přesně, jak si slíbil, Toníka hledat. Měl velké štěstí, že bylo léto a tma nebyla tak hustá, jinak by totiž neviděl udusanou trávu po Toníkových kopytech. Vydal se po stopách. Hned jak vstoupil do lesa, začal volat: „Toníku, Toníčku, kde jsi! Kam jsi se zatoulal?“ Vtom ho uslyšel nás milý Toník a vesele zarehtal. Karlíček ho naštěstí také zaslechl, přiběhl k němu a objal ho.

Oba dva byli moc rádi, že se našli. Vrátili se společně do zoo. Maminka s tatínkem Toníka uvítali, a tak všechno dobře dopadlo. A Toník už nikdy nechtěl utéct, zvláště když se mu příští jaro narodila sestřička. Z toho plyne poučení, že domov je tam, kde nás mají všichni rádi a kde je nám dobře.

Michaela Machová, 6. B

Čtu, čteš, čteme

Holka a starosti s láskou Jana Smetanová

Sedmnáctiletá puberťačka, která shání kluka, to je Monika. Spolu s kamarádkami se baví různě o klucích. Moniku ale trápí, že žádného kluka nemá. Sice jednoho měla, ale to už je dávno. Její kamarádky Hanka a Julie už kluka mají. Monice se postupem času začne líbit kluk jménem Robert. Robertův kamarád Radek se zase líbí Moničině kamarádce Luce. Lucka nakonec s Radkem chodí, ale Monika se dozví, že Robert nechce chodit se žádnou dívkou, protože má hodně koníčků. Monika je zklamaná. Jednou ji ve třídě zastaví spolužák Tomáš a žádá ji, aby mu pomohla s Julíí, která miluje Oldu. Olda ji ale jen využívá a ten, který Julii opravdu miluje, je Zdeněk, jejich spolužák. Monika se tedy s Tomášem domluví a chystá se Julii zavolat. Jenže už je pozdě. Julie nebere telefon. Na druhý den se ve škole dozví, že měla Julie nehodu a to právě kvůli Oldovi, který když jeli na motorce, jel příliš rychle a nestačil zabrzdit. Olda vyvázl jen se škrábanci, ale Julie leží v nemocnici. Monika si postupem času uvědomuje, že miluje Tomáše. Julie se v nemocnici uzdravuje a dá se dohromady se Zdeňkem, kterého také miluje. Jen si to uvědomila až teď. Julie se Zdeňkem přichystají na Moniku s Tomášem fintu. Tomáš se prořekne, že Moniku též miluje a začnou spolu chodit. Teď jsou všichni šťastní a užívají si Vánoce, u kterých to vlastně všechno začalo.

Pokud se Vám tento obsah zdá díky množství jmen složitý, doporučujeme Vám, přečíst si raději knihu samotnou.

Barbora Nucová, 8. C

101 věcí, které bys měl/a udělat dřív, než se tě zmocní stáří a nuda

Ukázky z této stejnojmenné knihy ti můžou pomoci v tom, že až i ty budeš starý/á, budeš mít stovky nádherných vzpomínek. Jestliže věci zde uvedené neuskutečníš teď, může se stát, že už je neuskutečníš nikdy. A tak bude nejlepší, když se do nich pustíš okamžitě, dřív než bude pozdě.

Nauč se poznat, jestli se někomu líbíš (nebo jestli ne)

Poznat, jestli se někomu líbíš, je fakt těžké. Jednu chvíli je člověk přesvědčený, že to tak je, pak ale třeba s tebou dotyčná nebo dotyčný ani nepromluví. Z těch drahot a hraní na nedostupnost tě už asi pěkně bolí hlava. Chceš už konečně sebrat odvahu a pozvat toho druhého na rande, jenže k tomu potřebuješ vědět, že je aspoň nějaká šance na úspěch. Naštěstí existuje pár důmyslných způsobů, jak poznat, že někomu nejsi úplně lhostejný/á. Nauč se pár způsobů, jako to poznat z chování druhého.

Má mě rád/a!

- **Prízivná znamení:** Kdykoli je to možné, sedí nebo stojí blízko tebe • Často tě hravě škádlí • Pilně ti esemeskuje • Ve tvé blízkosti znervózní • Když se na ni/něj podíváš, buď na tebe zírá, nebo se rychle podívá jinam (platí pro stydlíny) • Snaží se být co nejvíce na tom samém místě, jako jsi ty
- Směje se tvým vtipům, i když jsou vrcholně trapné • Poprosil/a kamarádku nebo kamaráda, aby ti řekla že se jí/mu líbíš.
- **Nespolehlivá znamení:** Často tě škádlí, někdy až zle • Hodně se na tebe směje • Vůbec si tě nevšímá • Požádá tě o pomoc s domácím úkolem
- Pozve tě na večírek • Vtipkuje o tom, že byste spolu měli chodit
- Kamarád/ka ti prozradil/a, že se tomu člověku líbíš.
- Každopádně se nespolehej na všelijaké hry s věštěním budoucnosti, horoskopy, hádání z čísel, apod. Je to sice zábava, ale neexistují žádné důkazy, že to funguje!

Má mě rád/a?

Odpověz na tyto otázky a zjistíš, jestli si znamení vykládáš správně...

1. Škádlí tě často?

- a) Ano, pořád se přátelsky popichujeme.
- b) Někdy - když udělám nebo řeknu nějakou pitomost.
- c) Hodně často - a někdy je mi z toho až do breku.

2. Jako často ji/ho přistihneš, že se na tebe dívá?

- a) Často. A když se naše pohledy setkají, tak zrudne, rychle se v rozpacích podívá jinam.
- b) Někdy se naše pohledy setkají, ale spíš to vypadá, že je zamýšlený/á.
- c) Tu a tam. Taky se obvykle směje a ukazuje na mě.

3. Když na tebe mluví, má rozšířené zorničky?
- Ano, a také jsem si povšiml/a, že když mluvím, tak se mi dívá na pusku.
 - Někdy – zvlášť za šera.
 - Nikdy se mnou nemluví, tak fakt nevím.
4. Jak často ti esemeskuje?
- Stále a často bez zjevného důvodu. Nebo se mě jenom ptá, co dělám a s kým jsem.
 - Docela často. Záleží na tom, jak často píšu já.
 - Nikdy. To ale proto, že na mě nemá číslo.
5. Snaží se být stále ve tvé přítomnosti?
- Ano, pořád si ode mě něco půjčuje nebo říká, že se mnou musí o něčem mluvit
 - Občas – zvlášť když potřebuje s něčím pomoci.
 - Ne. Tvrdí, že smrdím.
6. Myslí si někdo jiný, že se tomuhle člověku líbíš?
- Ano, řekl/a mi to jeho/její nejlepší kamarádka.
 - Náš společný kamarád si myslí, že se k sobě hodíme a že spolu budeme jednou chodit.
 - Ano, můj nejlepší kamarád si myslí, že mám velkou šanci.
7. Pozval/a tě někde?
- Ano, pozval/a mě jednou na kafe.
 - Pozval/a mě na svou oslavu narozenin, ale pozval/a i spoustu dalších lidí.
 - Ani ne. Akorát mi jednou řekl/a, abych šel/šla do háje.
8. Jak se chová, když jste spolu sami?
- Je nervózní. Pořád si hraje s vlasy nebo si mne ucho a směje se mým přiblblým vtipům.
 - Chová se celkem uvolněně a normálně.
 - Nevšímá si mě.

Nyní si spočti skóre: a = 3 body, b = 2 body, c = 1 bod

19-24: Vypadá to skvěle. Na co ještě čekáš? Udělej něco, než to udělá někdo jiný!

13-18: Vypadá to, že se jí/mu asi líbíš. Otázka je, jak hodně. Můžeš zariškovat a zkusit to nebo ještě počkat a zjistit víc. Jako konečný test můžeš zkusit v přítomnosti dotyčné osoby mluvit o někom jiném (skutečném nebo vymyšleném), kdo se ti líbí, a sledovat, jak zareaguje. Žárlivost se pozná hned.

8-11: No jo, no. Nastal čas zaměřit se na někoho jiného, nebo hrozí, že se naprosto zesměšlíš.

Barbora Nucová, 8. C

Detektivka

Pro každý měsíc jsme si pro Vás připravili detektivku z knihy Kdo je pachatel, jehož autorem je Hy Conrad. Vaším úkolem bude najít správné řešení.

V masce d'ábla

Děšť odpoledne ustal a koledníkům za sebou zanechal mrazivý, ale jasný večer. Sherman si jako obvykle oblékl všechny skvosty, které kdysi patřily Sherlocku Holmesovi a vmísil se do davu na ulici. Na Halloween, v předvečer svátku Všech svatých, se cítil vůbec nešťastnější.

Začalo se stmívat, a když Sherman přecházel kolem stanoviště, zaslechl sténání. Nic se tam ve tmě nepohnulo, ale protože byl všímavý, zaznamenal v blátě stopy člověka.

Sherman šel po stopách na stavenišťě, kolem stromů a starých popelnic, až v rohu našel zhrouceného mladého muže. Byl pobodaný na břicho a rány byly dost hluboké, potřeboval lékařskou pomoc. „Nějaký chlap v masce d'ábla,“ zaúpěl. „Honil mě s nožem v ruce, nic jsem mu neudělal. Utíkal jsem sem, ale upadl jsem, a tak mě dostal.“ Rána stále ještě krvácela. „Asi si myslel, že jsem mrtvý.“

„Dojdu pro pomoc.“

Stále hlasitěji se ozýval zvuk sirén. Když Sherman vyšel ze stavenišťě, uviděl sanitku a hlídkový vůz, jak staví v ulici o blok níž. Svou nejvyšší rychlostí se k sanitce dokolébal, unaveně do ní nasedl a popsal záchranářům situaci.

„Jděte pro toho kluka na stavenišťě,“ křikl známý hlas z nedaleké uličky. „Těhle už nepomůžeme. Je mrtvá.“

Seržant Guther Wilson, kterému hlas patřil, stál nad tělem mladé ženy v kostýmu anděla.

„Ubodána?“ zeptal se Sherman.

„Ahoj.“ Wilsonův hlas postrádal obvyklou nevlidnost. „Jo, byla pobodána na prsou a na břicho. Vypadá to, že s někým bojovala, než zemřela.“

Sherman Wilsona informoval o druhém útoku.

„To by odpovídalo,“ řekl Wilson. „Lidé mluvili o nějakém chlápku v masce d'ábla, co se choval podivně.“

Seržanta přerušil hlas z vysílačky.

„Ten kluk ze stavenišťě to přežije,“ řekl Shermanovi. „Mí lidé našli poblíž kostým d'ábla a taky masku a nůž. Chci vidět každého muže, který je tu bez dětí a nemá na sobě kostým.“

Za pár minut se strážníci vrátili se dvěma muži, kteří popisu odpovídali. První byl drobné postavy, vypadal na třicátníka, ale bližší pohled na vrásky kolem očí a černý přičesek. Na sobě měl černou mikinu, černé džínsy a na nohou bačkory.

„Co tu děláte?“ ptal se Wilson.

„Bydlím tady,“ odpověděl muž a ukázal na cihlový dům.

Okna byla tmavá a dům vypadal opuštěně. Byl jsem v ložnici a díval se na televizi. Když jsem uslyšel sirénu, vyšel jsem ven. To je nějaký zločín?“

„Jistěže ne,“ odpověděl Wilson a otočil se k druhému podezřelému. Bylo mu lehce přes dvacet, měl kozi bradku a byl rozčuchaný.

„Rozbilo se mi auto za rohem ve vedlejší ulici,“ řekl jim, aniž by se ho kdokoli musel ptát. „Šel jsem tady k těm domům, abych si mohl od někoho půjčit telefon, a sebrali mě fízlové.“

Seržant si vzal Shermana stranou. „Alespoň máme svědka, který přežil, ale ani ten nám moc nepomůže, když měl útočník na sobě masku.“

„No, i kdyby ho náš svědek nepoznal, já vím, kdo to je.“

„Doufám jsem, že to řeknete,“ zaškebil se Wilson.

Kdo byl útočník v masce? Co ho prozradilo?

Řešení

„Nechápu, jak to děláte,“ řekl Wilson se zjevnou únavou. „Oba mají chabé alibi. V té masce mohl být kterýkoliv z nich.“

„Ale ne, nebyl to ani jeden z nich,“ zasmál se Sherman. „Byl to ten člověk, kterého jste vůbec neviděl, ten mládenec na staveništi.“

„Druhá obět‘?“ zeptal se Wilson. „Ale ten přece utřil vážné bodné rány. Chcete snad říct, že si je způsobil sám?“

„Ach, ovšemže ne. Někdo ho pobodal. Ta dívka. Říkal jste přece, že se bránila?“

„Takže vy tvrdíte, že si sundal masku, utíkal na staveniště a vydával se za další obět‘?“

Wilsonovi se to nezdálo. „Ne. Proč by prostě jenom neutekl? Proč by na sebe schválně upoutával takovou pozornost?“

„Protože potřeboval lékařskou pomoc. Kdyby se dnes v noci objevil v nemocnici s nevysvětlenými bodnými ranami...“

„Byl by samozřejmě podezřelý. Ale máte pro svou bláznivou teorii nějaký důkaz?“

„Mám. Ten člověk, takzvaná obět‘, tvrdil, že ho někdo honil až na staveniště a tam ho napadl. Ale já jsem viděl jen jedny stopy směřující na staveniště a žádné, které by vycházely.“

Uvidíte, že mi vaši vyšetřovatelé dají za pravdu. Ta takzvaná obět‘, to je náš vrah.“

Martina Obdržálková, 8. A

O čem se nám snívá?

Anděl: Hodně štěstí v nových aktivitách.

Arcibiskup: Budeš muset na své cestě překonávat mnoho překážek.

Bible: Dobré zprávy a úspěch v lásce se ti nebude zrovna vyhýbat.

Biskup: Povýšení ,větší zisky, štěstí a radost, to vše tě brzy čeká.

Bohoslužba: Těš se na nové zaměstnání či brigádu.

Brány: Již brzy se zbavíš starostí.

Ďábel: Dej si pozor na to, jak se chováš vůči ostatním.

Eva: Podtrhává tvůj arogantní styl.

Farář: Pozor na intriky a falešné pomluvy.

Jeptiška: Pozor na nevěru.

Kadidlo: Pozor na rozchod.

Kalich: Čeká tě radost, za kterou zaplatí druzí.

Kardinál: Čeká tě lepší osud, možná i svatba.

Kněz: Máš štěstí a to ve všech oblastech.

Kristus: Štěstí a spokojenosti máš na rozdávání.

Magie: Milá a radostná překvapení se na tebe přímo lepí.

Odpouštět: Bude ti od srdce velmi dobře, cítíš se velmi vyrovnaný.

Jana Hrnčířiková, 8. A

Akce školy

Zájezd do Francie

Naše základní škola se za pomoci cestovní agentury pana Pavla Valucha ze Zlína vydala na zájezd do Francie.

Odjížděli jsme v úterý 2. října o půl jedné. Jelo čtyřicet tři dětí z osmých a devátých tříd, dva členové pedagogického sboru a dva průvodci. Posádku autobusu tvořili dva zkušení řidiči. Jeli jsme přes Brno, Prahu a Plzeň na Rozvadov, kde jsme přešli hranice a ocitli se tak v Německu. Následovala noční jízda přes Německo a Francii. Kolem osmé hodiny ranní jsme dorazili do hlavního města Francie - Paříže.

Poté jsme absolvovali celodenní pěší prohlídku Paříže. Jako první jsme se zastavili u katedrály Notre Dame. Tam jsme se dozvěděli něco o dějinách, nafotili jsme si ji a šli směrem k pařížské radnici a tržnici Les Halles, kde jsme si mohli koupit nějaké suvenýry. Pokračovali jsme k Malému vítěznému oblouku, zahradám Tuarellies, chrámu Madeleine, na náměstí Concorde, po mostě Alexandra III. k Invalidovně a přes Martova pole k Eiffelově věži, kde jsme měli možnost prohlédnout si Paříž z výšky. To už byl skoro večer a my jsme odjížděli na ubytování do hotelu Formule 1.

Další den byl příjezd k Atlantickému oceánu do přístavního města La Rochelle. Tady jsme navštívili mořské akvárium, prošli se po středověkých hradbách a poté jsme přešli autobusem na ostrov Ré, kde jsme si mohli smočít nohy v Atlantiku a na nádherné široké pláži nasbírat mušle. Mokří a plní jemného písku jsme odjeli na nocleh do hotelu Formule 1 v Poitiers.

Čtvrtý den jsme celý strávili v parku audiovizuální techniky Futuroskopu. Tady jsme navštívili různá dynamická a trojrozměrná kina. Večer se konala světelná show promítaná na vodním „koberci“ k dvacátému výročí založení Futuroskopu.

Pátý a poslední den zájezdu jsme opět přešli do Paříže. Prošli jsme kolem Lucemburského paláce a jeho přilehlých zahrad k chrámu Pantheon a k celosvětově známé univerzitě Sorbonna. Poté následoval slavný Louvre, kde jsme se šli podívat na obraz Mony Lisy a pak pařížským metrem přešli do čtvrti umělců na Mont Martre. Odtud jsme šli kolem slavného kabaretu Moulin Rouge k Velkému vítěznému oblouku a po nejkrásnější, nejdělsí a nejširší ulici světa Champs Elyseé k tunelu Alma, kde se nešťastně zabila princezna Diana. Na závěr se konala večerní projížďka lodí po řece Seině. Noční Paříž s nasvícenou a blikající Eiffelovkou byla kouzelná.

Rozloučili jsme se, udělali poslední fotky, nasedli do autobusu a zamířili jsme zpět domů. Zájezd se mi líbil a všem doporučuji si do Paříže zajet.

Autor: Marek Martínek, 8. D Upravila: I. Kubíková

Seznamovací pobyty 6. tříd

V posledním zářijovém týdnu se 6. třídy Základní školy Staré Město zúčastnily dvoudenního Seznamovacího pobytu na Smrad'avce v prostorách ubytovacích zařízení autocampu a RS Dopraváku. Jak sám název akce napovídá, cílem bylo vzájemné poznávání nejenom žáků samotných, ale i vyučujících. V příjemné atmosféře a za celkem příznivého počasí žáci trávili čas různými společenskými aktivitami zaměřenými na poznávání druhých a sebepoznání, sportovními a společenskými soutěžemi. Je nutné podotknout, že to byly také dva dny, kdy se plnila přání našich žáků dle jejich navrženého programu, tudíž nebyla opomenuta ani taková stezka odvahy či hra na schovávanou. V závěrečném hodnocení zúčastněných žáků bylo vidět, že se jim pobyt líbil, stmělil jejich kolektivy, zkrátka splnil svůj účel. V případě zájmu je možné prohlédnout si fotografie z této akce na stránkách školy.

Lydie Podhrázká

Alternativní zdroje energie

Tento projekt se řadí k těm, které získaly na naší škole už jistou tradici. Hospodárné využívání různých druhů energií patří k nejaktuálnějším otázkám všude ve světě.

Prezentace se zúčastnili téměř všichni žáci a jejich projev je možno, až na malé výjimky, určitě pochválit. Velmi pěkně byly zpracovány prezentace i na počítači. Témata byla zajímavá a zároveň poučná. Z šestnácti témat si žáci vybrali to, co je nejvíce zaujalo. Dozvěděli jsme se, co to vlastně jsou alternativní zdroje energie, kterým zdrojům říkáme obnovitelné a neobnovitelné. Jak se využívá energie slunce, vody a větru, jaderná energie, k čemu všemu slouží biomasa a ropa. Velmi zajímavý byl i pohled na energii od minulosti až do dneška. Například o žárovkách už toho víme díky projektu mnohem víc. Velmi se líbily i fotografie historických parních strojů a mlýnů.

Seznámili jsme se také s tematickou mapou ČR i Zlínského kraje. Na těchto mapách žáci přehledně vyznačili nejdůležitější elektrárny. Co je to ekologická stopa, ekologický dům? I tyto pojmy budou už osmáci, pokud dobře poslouchali, znát.

Myslím, že úterní prezentace byla přínosem a že dala žákům ucelenou odpověď na otázky, které dnes tak často slyšíme: jak co nejlépe hospodařit s vzácnou energií.

Milada Pitrová

Rande naslepo

17. října se žáci 6. – 9. ročníků zúčastnili lekce hudebně společenské převýchovy s názvem “Rande naslepo”, kterou pro ně připravil Vojenský umělecký soubor Ondráš.

Pan Etiketa, průvodce pravidly společenského chování, prochází světem. Tu a tam se zastaví, poopraví omyly či chyby, vyřeší nežádoucí situace. V našem příběhu se chce mladý muž seznámit, ale neví, jak na to. Využije proto novinových inzerátů. Podaří se mu díky nim a panu Etiketovi najít dívku svých snů a dokázat jí ve společnosti, že právě on je tím pravým mužem gentlemanem.

Vojenský umělecký soubor Ondráš, který působí v současné době v Brně je na velmi profesionální úrovni. Nepředvedl nám však pouze krásný tanec, ale měli jsme možnost spatřit umělce – mladé lidi, kteří žijí tím, co dělají. Číselna z nich nepřehlédnutelná radost, pohoda, dobrá atmosféra a naši žáci to uměli ocenit. Zvláště po představení nečekanou autogramiádou. Snad si z představení neodnesli pouze podpisy, ale i některá z naučení pana Etikety.

Jarmila Tomešková

Maharal – tajemství talismanu

31. 10. 2007 měli všichni žáci možnost zhlédnout napínavý a fantastický příběh tří pražských dětí Aleny, Davida, Ondry a charismatického hledače pokladů Aarona Cohena, který nás zavedl na ta nejtajemnější místa staré Prahy, do rozvalin starého vodního hradu a mezi podivuhodné bytosti z dávných časů... Tam všude se odehrává napínavé a dobrodružné pátrání po záhadném pokladu, Golemovi a bájném Kameni mudrců... Příběh určený především dětem má velice reálný základ. Všechny dostupné historické prameny se shodují na doložené existenci proslulého talismanu slavného pražského rabína Jehudy Löwa ben Becalela. Stopy legendárního předmětu, který rabbi na smrtelném loži předal dvěma vyvoleným, jsou sledovatelné až do období druhé světové války, kdy tajemný talisman údajně definitivně zmizel. Není ovšem důvod, aby se právě v současné době nemohl objevit a posloužit jako hlavní motiv dobrodružného filmu, který ukazuje cestu k tajemnému pokladu.

Jarmila Tomešková

Kam za kulturou v Uherském Hradišti?

Divadlo

Slovácké divadlo nabízí v měsíci listopadu tato představení:

Song pro dva

Rychlé šípy

Donaha

Pýcha a předsudek

Jak čert vyletěl z kůže

Sugar

Šťovík, pečené brambory

1 + 2 = 6 (Jedna a dvě je šest)

Willon F. (Na krk oprátku ti věší)

Bližší informace na internetové adrese: www.slovackedivadlo.cz

Kino

V kině Hvězda můžete v měsíci listopadu zhlédnout tyto filmy:

Hvězdný prach

Ten večer

Poslední vlak

Venuše

Mé druhé já

Sněhový dort

Poslední plavky

Zbouchnutá

..... a další

Bližší informace na internetové adrese: www.mkuh.cz

Koncerty a doprovodné akce

1) Koncert Ewy Farne

7. 11. 2007, 17 : 00, Klub kultury

2) Burza středních škol

13. – 14. 11. 2007, Klub kultury

3) Od jara do zimy - premiéra folklorního souboru Pentla k 20. výročí

17. 11. 2007, 19: 30, Klub kultury

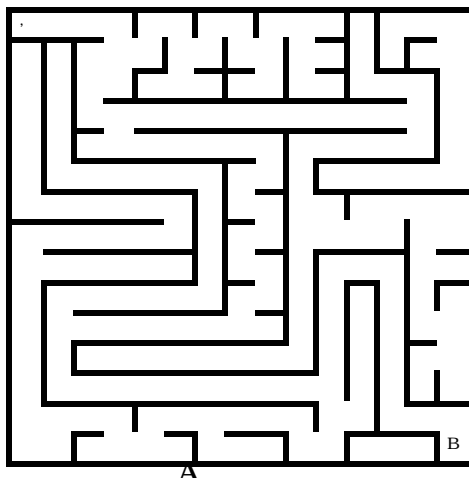
4) Ecstasy Project Quartet – Polsko

30. 11. 2007, 19:30, Reduta

Potrapte své mozkové závity

Řešení z předchozího čísla:

8	3	6	2	1	9	4	5	7
7	9	4	6	3	5	2	1	8
1	2	5	8	4	7	9	3	6
5	4	8	4	2	3	6	7	9
1	7	3	9	5	6	8	2	1
9	6	2	7	8	1	5	4	3
2	5	1	3	6	8	7	9	4
3	8	9	5	7	4	1	6	2
4	6	7	1	9	2	3	8	5

Aneta Pěčková. 8. D

Rozhovor s paní učitelkou Lýdií Podhrázkou

Dobrý den paní učitelko, chtěli bychom se Vás zeptat na nějaké otázky, které by nám o Vás prozradily něco víc.

- 1) Jste na naší škole spokojená?
Ano.
- 2) Máte nějakého mazlíčka?
Ano, labradora jménem Arwin.
- 3) Co nejraději děláte ve volném čase?
Sportuji nebo relaxuji na procházkách se psem, přečtu si dobrou knihu.
- 4) Jaký je Váš nejoblíbenější sport?
Spinning a volejbal.
- 5) Jaké jste chtěla mít povolání, když jste byla malá?
Když jsem byla malá, chtěla jsem se stát knihovnicí.
- 6) Jste společenský typ nebo spíše rodinný?
Od všeho trochu.
- 7) Měla jste nějakou lásku na ZŠ?
Kluka ne, ale mou láskou byl vždycky sport, zejména volejbal.
- 8) Na jaké škole jste studovala?
Na PdFMU v Brně, obor český jazyk – občanská výchova.
- 9) Jaké roční období máte nejraději? A proč?
Léto a zimu. Proč? Asi kvůli možnosti volna a aktivního odpočinku.
- 10) Máte nějaké sourozence?
Ano, bratra.
- 11) Jaký hudební žánr posloucháte?
Vyhraněný hudební žánr nemám. Pro mě je podstatná melodičnost a navíc mě musí hudební hit nějak oslovit, zaujmout.
- 12) Umíte nějaký cizí jazyk?
Ano, anglický.
- 13) A na závěr. Jste optimistka nebo pesimistka?
Řadím se spíše k optimistům.

T. Vávrová, B. Ondrušková

Něco pro zasmání

V blázinci

Během návštěvy v blázinci se ptá návštěvník ředitele, podle jakých kritérií bude rozhodnuto, zda někdo bude zavřen, nebo ne? Ředitel vysvětluje: „No, my napustíme vanu vodou, dáme kandidátovi lžičku, hrnek a kýbl a poprosíme ho, aby vanu vyprázdnil.“ Návštěvník povídá: „Aha, rozumím, normální člověk vezme kýbl, aby to šlo rychleji, že?“ Ředitel: „Ne, normální člověk vytáhne špunt. Chcete pokoj s balkonem nebo bez?“

Netopýr na sídlišti

Letí si takhle netopýr mezi panelákama, když vtom prásk. Vrazí do paneláku. Pomalu se seškrábe ze země a utrousí: „Do Prčic, já se snad kvůli tomu walkmanovi jednou zabiju!“

Lékařská prohlídka

Když se muž svlékl do půl těla u lékaře, ukázala se řada podlitin, škrábanců a modřin. Lékař se ho zeptal: „Vy jste fotbalista nebo boxer?“ „Nic z toho, pane doktore. My jen s manželkou bydlíme u tchýně.“

Pepíček ve škole

Pepíček dostane za úkol najít odpověď na čtyři otázky. Maminka mu na ně doma řekne odpovědi, ale on to poplete. Paní učitelka se ho tedy ptá: „Co bys dělal, Pepíčku, kdybys na chodbě potkal pana učitele?“ „Zamáčkl bych ho toaletním papírem.“ „A co bys dělal, kdybys na záchodě uviděl pavouka?“ „Slušně bych ho pozdravil.“ „Co bys dělal, kdyby na obědě nebylo místo?“ „Zavolal bych policii.“ „A naposledy, co bys dělal, kdyby se chlapi v hospodě prali?“ „Počkal bych, až na mě přijde řada.“

Na říjnovém čísle časopisu se podíleli:

Šéfredaktor: Jarmila Tomešková

Grafická úprava: Igor Osoha, Gabriela Růžičková, Simona Horáková,
Petra Křenová

Redakce: Lucie Huřková, Simona Horáková, Michaela Machová,
Barbora Nucová, Jana Hrnčířiková, Martina Obdržálková,
Marek Martínek, Zlata Škrabalová, Tereza Vávrová, Barbora
Ondrušková, Aneta Pěčková, žáci 8. a 9. roč. MED

Děkujeme za příspěvky pí uč. L. Podhrázké, I. Kubikové, M. Pitrové